

Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν

† ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ Ἐπισκόπου Πενταπόλειως τοῦ Θαυματουργοῦ

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

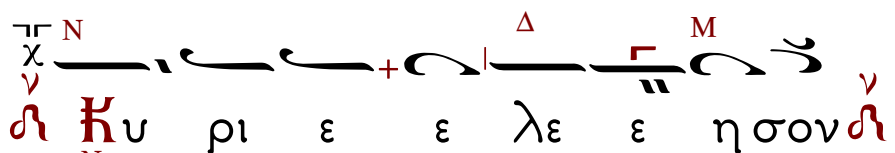
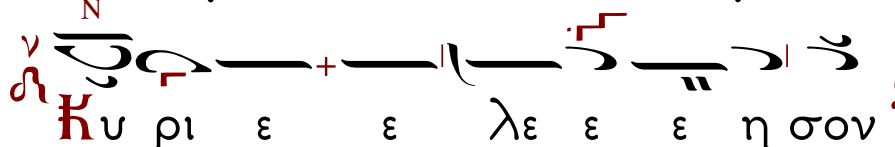
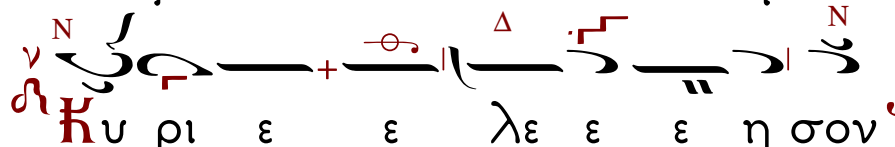
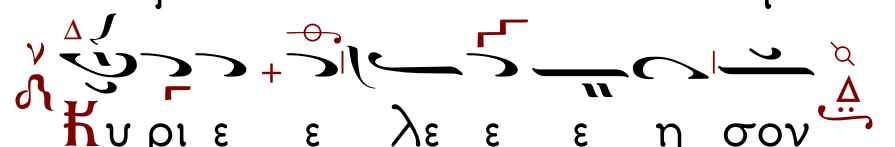
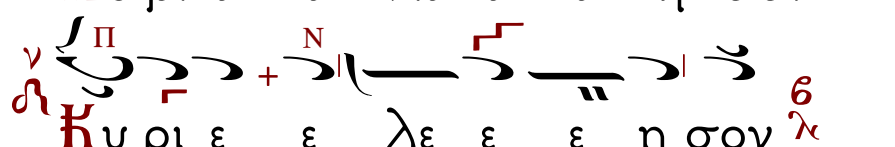
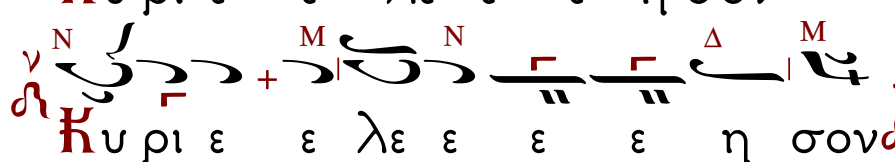
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

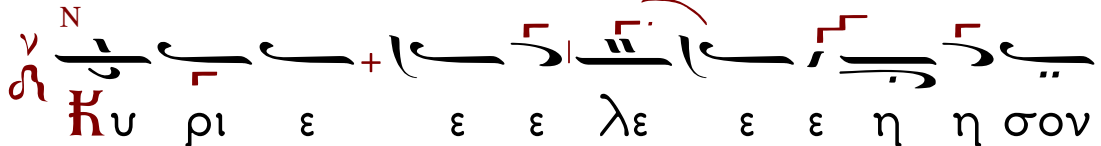
ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' α' Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^Δ
^ν ^{δλ} ^Κυ ρι ε ε ^Μ ε λε η σο ο ον ^ν
5. ^Ν
^ν ^{δλ} ^Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π^q
6. ^Ν
^ν ^{δλ} ^Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν^{δλ}
7. ^Γ
^ν ^{δλ} ^Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
8. ^{Δ-Θ}
^ν ^{δλ} ^Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ
9. ^Δ
^ν ^{δλ} ^Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
10. ^Ν
^ν ^{δλ} ^Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π^q
11. ^Ν
^ν ^{δλ} ^Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν^{δλ}
12. ^Ν
^ν ^{δλ} ^Γοι ^Κυ ρι ε ^ν^{δλ}

Εἰ δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Σπύχους ς'
καὶ ψάλλομεν ἐξῆς Προσόμοια.
Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἦχος ♫ Πα

Π
 λυ ρι ε ε κε ε κρα α α ζα προς
 σε ει ει σα κου ου σο ο ο ον μου ει
 σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι
 ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α
 ζα προς σε ει ει σα κου ου σο ο ο ον μου
 προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης
 δε η η η σε ε ε ω ω ω ως μου εν
 τω κε κρα γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε
 ε ει σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ε

π
9

κατευ θυν θη η η η η τω η προ σε ευ

χη η η η μου ως θυ μι ι ι α α

μα α α ε νω ω ω πι ι ι ο ο ο ον

σου ε παρ σις τω ω ων χει ει ρω ων μου

θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η η ει

σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε

π
9

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη

σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη

σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο

ο ος ε εστιν

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ὥσπερ λύχνος πάμφωτος, Νεκτάριος ὁ σοφός, τῷ κόσμῳ ἔλαμψε, καὶ ἠΰγασε τοῖς πιστοῖς, Εὐαγγελίου τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον, ἐν λόγῳ θεοπρεπεῖ, καὶ πολιτεία ἀμέμπτῳ καὶ κρείττονι. Ὅθεν τῇ τοῦ Παρακλήτου, δωρεᾷ δεδόξασται, καὶ παρέχει ἀπαύστως, τοῖς αἰτουῦσι τὰ ἰάματα.

Ενε κεν του ο νο μα τος σου υ
πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν
η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν
η ψυ χη ημου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι
ον

Βαβαὶ τῆς σῆς προμηθείας Χριστέ! Σὺ γὰρ ὡς ὑπέσχου, θαυμαστῶς ἐδόξασας, Νεκτάριον τὸν σοφόν, ὡς φίλον γνήσιον, θαυμάτων τῇ

δωρεᾶ, τον σὲ δοξάσαντα βίου λαμπρότητι,
δεικνύων πᾶσι σαφῶς, τῆς πρὸς σὲ Σῶτερ
ἀγάπης τὴν δύναμιν. Ὅθεν ταῖς αὐτοῦ
πρεσβείαις, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ
εἰρήνην τελείαν, ἡμῖν δίδου Ὑπεράγαθε.

Ἄπο φυ λα κης πρω ι ας με χρι
νυ κτος Ἀ α πο φυ λα κης πρω ι ας Ἀ ελ
πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι

ον
Σήμερον λαμπρῶς εὐφραίνονται, τῇ καινῇ
σου μνήμῃ, τῶν πιστῶν οἱ σύλλογοι, Νεκτάριε
ἱερέ, ὑμνολογοῦντες σε, χορεύει δὲ μυστικῶς, ἡ
τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τῇ δόξῃ σου, ἐδραίωμα
ἄρραγές, ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις εὐροῦσά σε·
ἐξαιρέτως δὲ ἡ νῆσος, τῆς Αἰγίνης γάννυται,
ὥσπερ ὄλβον πλουτοῦσα, τὰ μυρίπνοά σου
λείψανα.

Προσόμοια ἕτερα.

Ἦχος β'.

Ποίοις εὐφημιῶν.

ᾠ
Ὁ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε

ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και

αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα

σων των α νο μι ων αυ του

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν,
ἀναδήσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν ἀρτιφανῶς
ἀναλάμψαντα, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν
φαιδρύναντα, ταῖς τῆς εὐσεβείας
λαμπηδόσι· τὸ νέον, τῶν Ὁρθοδόξων
ἐγκαλλώπισμα, τῶν πάλαι, Ἀρχιερέων τὸν
ὁμόζηλον· τῇ γὰρ αὐτῶν πολιτείᾳ, νουνεχῶς
στοιχήσας, ἐδοξάσθη παρὰ Χριστοῦ, τοῦ
πᾶσι παρέχοντος, δι' αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ποι οι οις ευ φη μι ω ν στε εμ μα α α

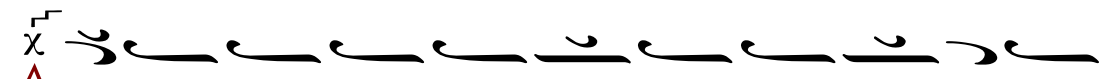
σιν α να δη σω μεν τον Ι ι ι ε ρ α αρ
 χην τον αρ τι φα νως α να λαμ ψα αν τα
 και την Εκ κλη σι ι α α αν φαι δρυ υ υ
 να α α αν τα ταις της ευ σε βει ας λα
 α α μ πη δο ο σι το νε ον των Ορ θο
 δο ο ζω ων εγ καλ λω ω ω πι ι ι ι σμα
 των πα λαι Αρ χι ε ρε ε ω ω ν τον ο μο
 ο ο ζη η η η λον τη γα ρ αυ τω ω ν πο ο
 ο λι τει ει α νου νε χω ως στοι οι χη
 η η σας ε δο ξα α σ θη πα ρα Χρι ισ του
 του πα σι πα ρε χο ον τος δι αυ του το με

ε γ α α ε ε ε λ ε ε ε ε ο ς
 Α ι ν ει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
 ε ρ ν η ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τε ε ς
 οι λα οι

Ποίοις μελωδικοῖς ᾠσμασιν,
 ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τοῦ Θεοῦ τὸν
 θεῖον θεράποντα, καὶ τῶν ἀρετῶν τὸ
 κειμήλιον, τῆς θεολογίας τὴν κιθάραν, τὸν
 ἄρτι τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναβλύσαντα, τὸ νέκταρ,
 τῆς εὐσεβείας τὸ οὐράνιον, λόγῳ τῆς
 χάριτος θείῳ, ἐκ σοφῶν χειλέων, καὶ
 θαυμάτων τὴν δωρεάν, θεόθεν δεξάμενον,
 τὸν θεόληπτον Νεκτάριον.

Π οι οι οι ς με λ ω
 δι κοι οι ς α α σ μα α α σιν ε παι νε σω
 μεν τον Ι ι ι ε ρ α ρ χ η ν του Θε ου τον

Θει εἰ εἰ εἰ ον θε ρα α πο ο ο ον τα
 και των α ρε τω ω ωων το κει μη η
 λι ι ι ι ον της θε ο λο γι ας τη η
 ην κι θα α ραν τον αρ τι τη Εκκλη σι α
 α α αναβλυ υ υ σαα α αν τα το νε
 εκταρ της ευ σε βει εἰ εἰ ας το ου ρα α
 νι ι ι ι ον λο γω της χα α ρι ι ι τος
 θεἰ εἰ ω εκ σο φω ωων χει λε ε ων
 και θαυ μα α των την δω ρε αν θε ο θεν
 δε ζα με ε νον τον θε ο λη η πτον Νε ε
 κτα α α ρι ι ι ι ον

 0 τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος

 αυ του εφ η μας και η α λη θει α

 του Κυ ρι ου με ε νει εις το ο ον αι ω ω

 να

Ποίοις πνευματικοῖς ῥήμασι,
 μακαρίσωμέν σε Ἱεράρχα; τὸν ἐν μέσῳ
 κόσμου βιώσαντα, βίον ἀληθῶς ἐνθεώτατον,
 πράξειςιν ὁσίαις καὶ ἀμέμπτοις, ἐντεῦθεν,
 Μονὴν ἀγίαν Θεῷ ἱδρυσας, ὡς ἄλλον,
 ψυχῶν λιμένα ἀκλυδώνιστον, ἐν τῇ Αἰγίνῃ
 τῇ νήσῳ, ἣν ἀπαύστως σκέπε, σὺν τῷ
 ταύτης καθηγητῇ, Νεκτάριε Ὅσιε, Διονυσίῳ
 τῷ θεόφρονι.

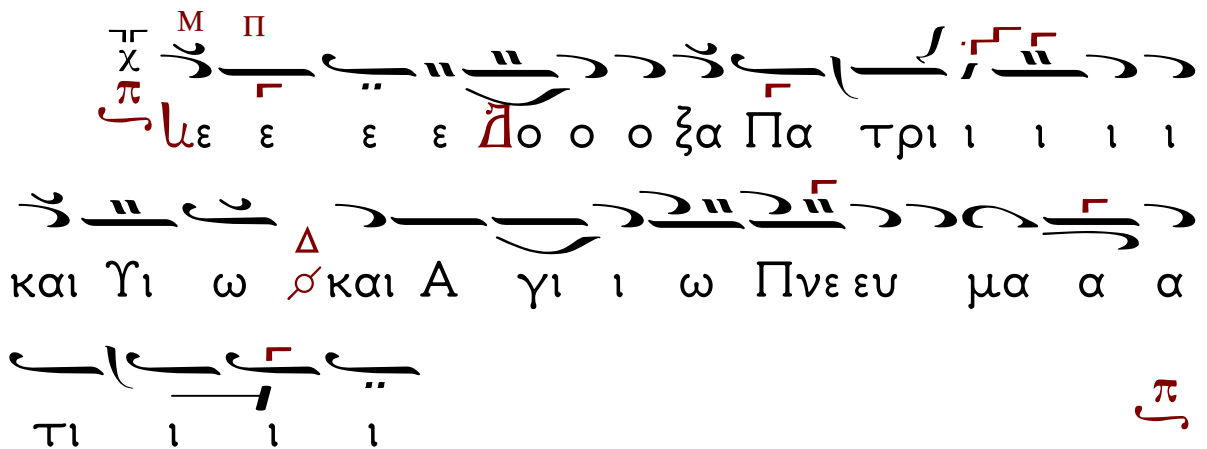

 Ποι οι οις πνευ μα τι κοι οις ρη

 η μα α α σι μα κα ρι σω μεν σε Ι ι

 ι ι ε ρα αρ χα τον εν με σω κο σμου

βι ω σα α αν τα βι ον α λη θω ω ω
 ως εν θε ω ω τα α α τον πρα ζε σιν
 ο σι αις και αι αι α με εμ πτοις εν τευ
 θεν Μο νην α γι αν Θε ω ι δρυ σας ως
 αλ λον ψυ χων λι με να α κλυ δω ω ω
 νι ι ι ι στον εν τη Αι γι ι νη η η
 τη νη η σω ην α πα α αυ στως σκε ε
 πε συν τω τα αυ της κα θη γη τη Νε
 κτα α ρι ε Ο ο ο σι ι ι ι ε Δι
 ο νυ σι ι ω τω ω θε ε ο ο ο
 φρο ο ο ο νι

Ἦχος λ̣ π̣ Πα.

 με ε ε ε Δ ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι ι
 και Υι ω Δ και Α γι ι ω Πνευ μα α α
 τι ι ι ι π

Ἡμέρον φαιδρῶς ἐξέλαμψεν, ὡς ἀστὴρ
 νεοφανής, ἥ νέα πανήγυρις τοῦ Ἱεράρχου
 Νεκταρίου, τὴν Ἐκκλησίαν καταλαμπρύνουσα.
 Δεῦτε οὖν, τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη, ἐν φωνῇ
 ἀγαλλιάσεως, τούτῳ ἐκβοήσωμεν· χαίροις ὁ τῶν
 πάλαι Ὀσίων, χαρακτηρίσας τὴν ζωὴν, ἐν
 ἡμέραις πονηραῖς, ἐν αἷς ἡ τῶν πολλῶν ἀγάπη
 ἐψύγη, ὡς ἔφη ὁ Σωτὴρ, χαίροις ὁ τῇ παιδείᾳ
 τὴν ἀρετὴν συνάψας, καὶ τῷ λόγῳ τῆς σοφίας
 σου, τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς φαιδρύνας, χαίροις
 Ἀρχιερέων καλλονή, τῆς Αἰγίνης προστάτης, καὶ
 τῆς οἰκείας Μονῆς, ἀντιλήπτωρ θερμότατος. Διὸ
 παμμάκαρ Νεκτάριε, τῷ τῆς θείας μεγαλωσύνης
 θρόνῳ παριστάμενος, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ
 τῶν πίστει τελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην
 σου.

Ἡ με ε ε ρο ον φαί δρω ως
 ε ξε ελαμψεν ως α στηρ νε ε ο ο ο
 φα νης η νε α πα νη η γυ υ υ
 ρις του Ι ε ρα αρ χου ου Νε ε ε
 κτα α α ρι ι ι ου την Εκ κλη σι αν
 κα τα λαμ πρυ υ υ νου ου ου σα δε ευ
 τε ε ουν των Ορ θο ο δο ο ζω ωων τα α α
 πλη η η η θη εν φω νη α γα λ λι α
 α σε ε ε ως του τω ε ε εκ βο η η
 η σω ω ω ω μεν χαι ρις ο των πα α
 λαι αι αι Ο ο ο σι ι ι ι ων χα ρα κτη

ρι ι σαας τη η ην ζω ην εν η με ραι
 αις πο νη η ραις εν αις η των πολλων α
 γα πη ε ψυ υ υ γη η ως ε ε φη
 ο Σω ω ω τηρ χαι αι ροις ο τη παι
 δει α την α ρε την συ υ να ψας και τω
 λο γω της σο φι ι ι α α ας σου των
 πιστων τας ψυχας φαι αι αι δρυ υ υ να ας
 χαι αι αι αι αι αι αι ροις Αρχι ε
 ρε ε ωων κα α αλ λο νη της Αι γι ι
 νη η ης προ ο στα α της και της οι κει ας
 μο νης αν τι λη πτω ωρ θερ μο ο ο ο ο

τα α α α τος δι ο παμ μα κα
 αρ Νεκτα α α α ρι ι ι ι ε τω της
 θει ας με γα λω συ νης θρο ο νω ω πα ρι στα α
 α α με ε ε νος α πα α αυ στως ι
 κε ε ε ε ε ε ε τε ε ευ ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε υπερ των πι
 στει τε λου ου ουν τω ων την α ει σε ε
 βα αστον μνη η η μη η η ην σου

και αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι αι ω ω ω ω νας των αι αι ω ω νων
 α α α μην
 Τις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι ι
 α α α Πα α αρ θε ε ε ε νε τις μη α
 νυ υ μνη σει ει ει σου τον α λο ο ο
 ο χε ευ το ον το ο ο ο ο κον ο γαρ
 α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι
 ο ος μο ο νο ο ο γε νης ο αυ τος εκ
 σου ου της α γνη η η ης προ ο ο η η
 η η λθεν α αφρα α στως σαρ κω ω ω θεις

φυ υσει Θε ο ο οος υ πα α αρχων
 και φυσει γε νο ο με ε ε ε νος α αν
 θρω ω ω προς δι ι ι ι ι η η η η μας
 ουκ εις δυ α α α δα προ ο σω ω ω πων
 τε μνο ο ο ο ο με ε ε ε νος αλλ εν
 δυ α α δι φυ υ υ σε ε ε ων α συγ χυ
 τως γνω ω ω ρι ζο ο ο με ε ε ε νος
 αυ τον ι ι κε ε τε τε ευ ε σε ε
 μνη η η παμ μα κα α α α α α ρι παμ
 μα κα α ρι ι στε ε ε λε η θη η η η
 η η η ναι τα ας ψυ χα α α ας η

ἡ ἡ ἡ μω ω ω ω ων

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

Ἦχος Δι

Φως ἰ λα ρον α γι ας δο ο ο ζης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα καρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ
 υ υ σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι
 νον υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον
 και α α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον α
 ζι ο ο ον σε εν πα α σι και ρις υ
 μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι

ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η η η η η ν
ο ο δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο ο κο
ο σμος σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

ᾠχος πλὴν Νη

δοῦ δὴ εὐλογεῖς εἰς τὸν Κύ-
ριον πάντες οἱ δούλοι Κυρίου (Δίς)
ᾠ

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς
οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον. δοῦ δὴ εὐλογεῖς εἰς
τὸν Κύριον πάντες οἱ δούλοι Κυρίου
οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ ᾠ

Προκείμενον.
Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.
ᾠχος δ'.

ᾠχος δ' Δι

Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
(Δίς)
ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον. Κυ ρι ος ει σα κου σε ται αι μου
εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
ον

Προκείμενον.
Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.
ᾠχος 4 Πα

Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω
ζει με πασας τας η με ρας της ζω ης μου
(Δις)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
ὕστερήσει· εἰς τόπον γλότης ἐκεῖ με
κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα
τα δι ω ζει με πασας τας η με ρας της ζω
η ης μου ου ου

Προκείμενον.
Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.
ᾠχος λη — Κε

Θε ος εν τω ο νο μα τισου σω σον
με και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις
(Δίς)
με

Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. Θε ος εν τω ο νο μα τι
σου σω σον με και εν τη δυ να μει σου κρι
νει ει εις με ε ε

Προκείμενον.
Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ὦχος λ̣π̣ Βου —

^{χ̣}
^Δ **Η** βο η θει α αμου πα ρα Κυ ρι
 ου ^Δ του ποι η σαν τος ^Δ τον ου ρα νο ον και
 (Δίς)
 την γην ⁶

Στίχ. Ὦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. ^{χ̣}
⁶ **Η** βο η θει α αμου πα ρα
 Κυ ρι ου ^Δ του ποι η σαν τος ^Δ τον ου ρα
 νο ον και την γη η ην ^Δ

Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

ᾠχος Βαρύς Γη

Γη **Ο** Θε ος αν τι λη πτωρ μου ει **Α**το ε
(Δίς)
λε ο ος σου προ φθ α σει με Γη

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. Γη **Ο** Θε ος αν τι λη η πτωρ
μου ει ει **Α**το ε λε ο ος σου προ φθ α σει με ε
ε Γη

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ι'.7)

Μνήμη δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἐξοδοί μου, ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν

μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ
ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῶ. Μετὰ δικαιοσύνης
πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν
αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα
εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς
εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ,
ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ
πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ζ'.7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ι΄.32)**

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεὶλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι’ αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξιίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεοτητός μου, καὶ

ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γὰρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγῳ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δὸς μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου

σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα
συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τὶ εὐάρεστόν ἐστι
παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ
φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ
θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ
ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἡ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοι, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοι, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Σπῆχον Σπικηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ἐξαναστείλας ὡς ἀστὴρ οὐρανόφωτος, καὶ αἵγλη τῶν σῶν θαυμάτων, φωταγωγῶν νοητῶς, τοὺς ἐσκοτισμένους ἐν τοῖς πάθεσιν· ὁ νοῦς ὁ θεόληπτος, ὁ φωτὸς θείου ἔμπλεως, ὁ ἐν τῷ νόμῳ, μελετήσας ὡς γέγραπται, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν συνέσει Νεκτάριε· λύχνος ὁ παμφαέστατος, ὁ ἤδη τῷ βίῳ σου, τῆς εὐσεβείας τὸ φέγγος, αὐγάζων Πάτερ τοῖς πέρασιν. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

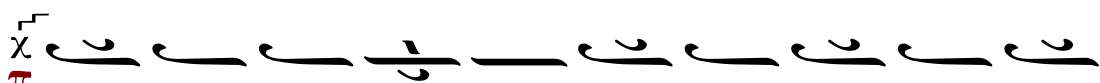
Στίχ. $\overset{\text{Π}}{\chi} \overset{\text{π}}{\pi} \overset{\text{ϥ}}{\rho}$ Το στο μα μου λα λη σει σο φι

$\overset{\text{χ}}{\chi} \overset{\text{ϥ}}{\rho}$ και η με λε τη $\overset{\text{χ}}{\chi} \overset{\text{ϥ}}{\rho}$ της καρ δι ι ας μου

$\overset{\text{χ}}{\chi} \overset{\text{ϥ}}{\rho}$ συ νε σιν $\overset{\text{χ}}{\chi} \overset{\text{ϥ}}{\rho}$

Βίον πνευματικόν διελθών, ἐν οὐρανίῳ Ἱεράρχα φρονήματι, τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, δοχεῖον ὥφθης σεπτόν, ταπεινοφροσύνη

σεμνυνόμενος, καὶ τρόποις χρηστότητος, καὶ ἀπλάστοις σου ἤθεσι, τὴν τῆς ψυχῆς σου, ὑποφαίνων λαμπρότητα, δι' ἧς γέγονεν, ἐν ἁγίοις ὁ κληρὸς σου. Ὅθεν τὴν τῶν λειψάνων σου σορὸν τὴν μυρίπνοον, περικυκλοῦντες βοῶμεν, ἐν κατανύξει Νεκτάριε· ἡμῖν σωτηρίαν, καὶ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, δίδου ἐκάστοτε.

π̣ q̣ O₁ I ε ρεις σου Κυ ρι ε εν δυ

 σον ται δι και ο συ νην x̣ q̣ και οι ο σι

 οι σου α γαλ λι α σον ται x̣ q̣

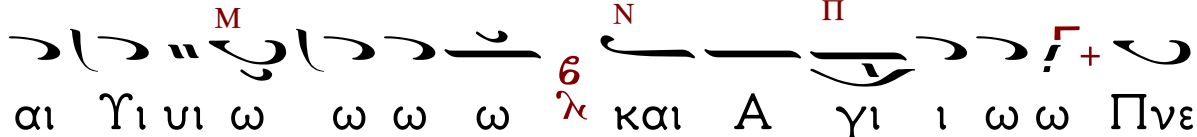
Xαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, δεδοξασμένον σε ὁρῶσα Νεκτάριε, ἐν δόξῃ τῇ οὐρανίῳ, καὶ μεγαλύνει Χριστόν, τὸν θαυματουργὸν σε ἀναδείξαντα· ἡ νῆσος Αἰγίνης δέ, ἐξαιρέτως παιδρύνεται, ὡς κεκτημένη τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, ὡς ἀκένωτον, θησαυρὸν ἁγιάσματος. Πλέον δὲ τούτων γάννυται, Μονή σου ἡ ἔνθεος, πρὸς σὲ αἰεὶ ἀφορῶσα, καὶ ἐκβοῶσα σὺν δάκρυσιν· Σὺ δόξα μου πέλεις, καὶ ἀντίληψις καὶ σκέπη, Πάτερ καὶ ἔφορος.

Δόξα... Ὡχος πλ. δ'.

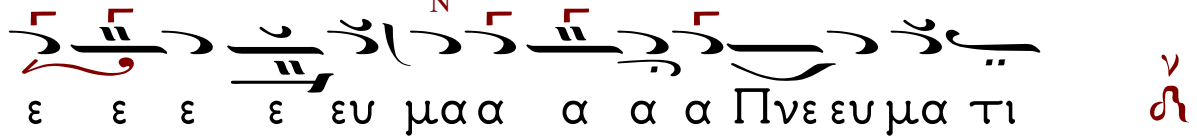
Ὡχος λ' ἢ Νη

 Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και

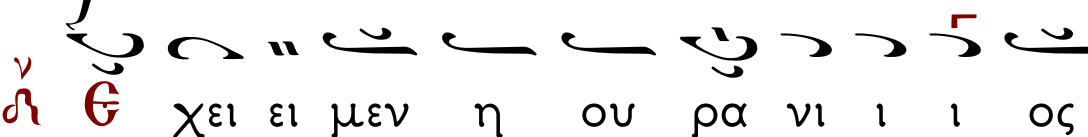

 αι Υι υι ω ω ω και Α γι ι ω ω Πνε

 ε ε ε ε ευ μα α α α Πνευμα τι

Ἔχει μὲν ἡ οὐράνιος Ἱερουσαλήμ, τὴν
 ἡγιασμένην ψυχὴν σου, σὺν τοῖς τῶν Ἀγίων
 πνεύμασιν, αἰοίδιμε Νεκτάριε. Ἔχει δὲ καὶ
 ἡ νῆσος Αἰγίνης, τὰ χαριτόβρυτά σου
 λείψανα, πλοῦτον θεόσδοτον, καὶ ἰατρεῖον
 ἄμισθον, παντοίων ἁρρωστημάτων, καὶ
 πάσης θλίψεως· ἐν αὐτοῖς γὰρ
 προστρέχοντες, πανταχόθεν οἱ πάσχοντες,
 τάς ἰάσεις κομίζονται, καὶ τὰ πρὸς
 σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ εὐχαρίστῳ φωνῇ
 δοξάζουσι, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον· ᾧ
 πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

 χει ει μεν η ου ρα νι ι ι ος

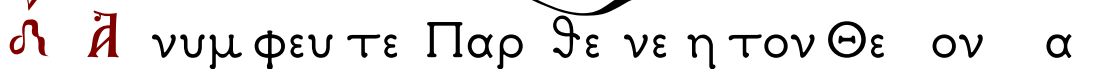
Ἰ ε ε ρου σα λημ^Δ την η γι α σμε νη
 η ην ψυ υ χη η ην σου⁶ συν τοις των Α γι ων
 πνε ευ μα α σιν α οι δι με Νε ε κτα α^α
 ρι ι ι ι ε^γ ε ε χει ει δε και η νη
 σος Αι γι ι ι νης^Δ τα χα ρι το βρυ τα α
 σου ου λει ει ει ψα α α να^Δ πλου τον θε
 ος δο ο ο τον και ι α α τρει ει ον α
 α^α μι ι ι ι σθον^γ παν τοιων αρ ρω στη
 η μα α α των^Δ και πα ση η ης θλι ι ψε
 ε ε ε ε ε ως^γ εν αυ τοις γαρ προ ο
 στρε χο ο ον τες^Δ παν τα χο θεν οι οι πα α

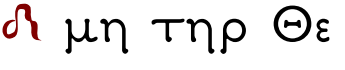
α σχο ο ο ον τες ^Δτας ι α σεις κο ο ο
 μι ζο ον ται αι ⁶ και τα προς σω τη ρι αν
 αι αι τη η η μα α α α τα ^γ και ευ χα
 ρι ι ι στω φω ω ω νη δο ο ο ζα
 ζου ου ου σι τον σε δο ζα α α σαν τα α Κυ
 υ υ ρι ι ι ι ον ^γ ω πρε σβευ ε δε ε
 ε ο ο ο ο με ε θα α ⁶ υ πε ε
 ε ερ τω ω ων ψυ χω ω ω ων η η η η
 μων ^γ

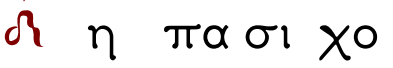
Θεοτοκίον. ^Γ
^ν και νυ υν και α ει ει και

 εις τους αι ω νας των αι ω νων αμην

Ανύμφευτε Παρθέने, ή τόν Θεόν
 άφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ
 τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις
 δέχου Πανάμωμε, ή πᾶσι χορηγοῦσα
 καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν
 ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι
 πάντας **ἡμᾶς**.

^N
^ν **Α** νυμ φευ τε Παρ ^Π θε νε η τον Θε ον α

 φρα στως συλ λα βου ου σα σα ρ κι ^ν μη τη ρ Θε
^N
 ου του ου Υ ^ν σων οι κε των πα

 ρα κλη σεις δε χου πα να μω με ^ν η πα σι χο

 ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πται σμα των

ν
Α νυν τας η μων ι κε σι ι ας προσ δε χο
Δ Ν Μ Χ
με ε νη δυ σω ω πει σω θη ναι παν τας η μα α
α ας

ν
Α

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος α'. «Τῆς ἐρήμου πολίτης».

Ἦχος 4^ο Πα

Γηλυβρίας τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν ἔφορον, τὸν ἐσχάτοις χρόνοις φανέντα, ἀρετῆς φίλον γνήσιον, Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, ὥς ἔνθεον θεράποντα Χριστοῦ· ἀναβλύξεις γὰρ ἰάσεις παντοδαπὰς, τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Ἐτερον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἦχος Ἀ Δι

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι

Δ

Ὅσως ἐβίωσας, ὡς Ἱεράρχης σοφός,
δοξάσας τὸν Κύριον, δι' ἐναρέτου ζωῆς,
Νεκτάριε Ὅσιε. Ὅθεν τοῦ Παρακλήτου,
δοξασθεὶς τῇ δυνάμει, δαίμονας
ἀπελαύνεις, καὶ νοσοῦντας ἰᾶσαι, τοὺς
πιστῶς προσιόντας, τοῖς θείοις λειψάνοις
σου.

Ὅ σι ως ε βι ω σας ως Ι ε ραρ

χης σοφος δο ξα σας τον Κυ ρι ον δι ε να

ρε του ζω ης Νε κτα ρι ε Ο σι ε

ο θεν του Πα ρα κλη του δο ξα σθει εις τη δυ

να μεῖ ^Δ δαιμονας ἀπελαινεις καὶ νοσούντας
αἰσᾶσαι ⁶ τοὺς πιστῶς προσκυνήσαντας τοῖς θεί-
οις λειψάνοις σου ⁶

^ΓΧ̣ ^ΔΚαι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην ^Δ

Θεοτοκίον. ^ΓΧ̣ ^ΒΤο απ αι ων νος α πο κρυ

φον και Αγ γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον ⁶

δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα

νε ρω ται ⁶ Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει

σαρ κου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ

περ η μων κα τα δε ζα με νος ⁶ δι ου α

να στη σας τον πρω το ο πλα στον ^Δ ε σω

^Β σεν εκ θ̣α να του τας ψυ χας ^Μ η μω ^ΓΧ̣ ω

ω ^Δ

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (**γ'**), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,

ίκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων
καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης,
καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν των ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τὸν Εὐλογοῦντα.

Τὸν εὐ λο γου οὐ ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα.

Τὸν Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε
α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ
λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα
ε τη Δε σπο τα ει ει εις πο ολ λα ε τη
Δε ε σπο τα α α

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.